UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica post ascensionem. Text[us] euangel[ij]. Joa[n]. capi xv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

em̄ filius habet cū patre gloꝛiam deitatꝫ
ꝛ britudinē et omnē ꝑtātē immutabilit̄.
Et lꝫ dextra appꝛopꝛiate dicat̄ de filio ſic̄
ꝛ deus.et tribꝰ ꝑdictis modis ſit q̄d tribꝰ
cōmune.tn̄ ſedere ad dexterā non ꝯuenit
patri:cū non ſit ab alio :ſed ꝯuenit filio et
ſpūiſancto:lꝫ filio appꝛopꝛiet̄ ſicut et eq̄-
litas. Conuenit etiā iſta ſeſſio chr̄o inq̄n
tū hō. Nam cū ly ad dicat diſtinctōēꝫ et
ꝯueniētiā.eſt em̄ ꝑpoſitio trāſitiua ꝛ im
poꝛtans acceſſum:ſi diſtinctio ſit in ꝑſōis
ꝛc̄.ꝯuenientiā in natura:ſic ꝯuenit ei in-
q̄ntum deꝰ.ꝛ ſm ratōem equalitatꝫ ſede-
re ad dexterā dei tribus dictis modis ſu
ꝑtam:ly inq̄ntū dicente ꝯdicionē nature.
Si aūt ecōuerſo diſtinctio ſit in natura:
ꝯuenientia in ꝑſona:ita q̄ ly ad dicat ac-
ceſſum ſm grām vnionis.ꝛ ly inq̄ntū di-
cēte ſuppoſitū.ſic eodē mō ꝯuenit ei ſꝫ rō
nem eq̄litatis cū ſit filiꝰ dei. Si āt iſte ac
ceſſus ſit ſm grām habitualē ly inq̄ntum
replicāte naturā:ſic ꝯuenit ei nō ſm rōēꝫ
eq̄litatis:ſꝫ eminētie ſuꝑ oēꝫ creaturam.
Vn̄ ꝓpꝛiū eſt filio: ita q̄ nulli creature cō
uenit ſedere ad dexterā patris ſm equali
tatē vel ꝑeminentiā. Dicūt̄ tn̄ oēs bti eē
in dextra:ſed nō ſedere.q2 n̄ hn̄t britudi
nē cū q̄dā dn̄atiua ꝑtāte :ꝛ q̄ſi ꝓpꝛiā ꝛ na
turalē. Brā aūt ſ̄go :vt idē dicit i.iij.di.
xxij.dꝛ aſſiſtere vel aſtare a dextris :nō āt
ſedere:q2 glīa filij ad eā deriuat̄:ſꝫ nō ple
narie. Nos ſ̄o i celeſtibꝰ ſedēꝰ q̄i ſtabiliti
glīa ſꝫ n̄ i dextra. Hec oīa ex ſ.Tho.(Illi
āt ꝑfecti)pꝰ receptōem ſpūſſcti quē eiꝰ ꝑce
pto in hieruſalem expectauerūt (ꝑdicaue
runt vbiq̄ꝫ) Sed contra.q2 vt dr̄ Aug.
ad heſi.ſunt gentes in q̄bꝰ modo ꝑdica-
tio cepit:et in q̄bus nōdū cepit impleri.
Et ſoluit ipſe Aug.ibidē.q2 ſicut illō.vo-
biſcū ſum vſq̄ꝫ ad ꝯſū.ſecli:nō de ſol' diſci
pulis ſed de tota eccl'ia intelligit̄:ita ꝛ hoc
Poſſet aūt et alit̄ dici:q̄ꝫuis redeat i idē.
Dicit em̄ s.Tho.j.ij.q.cvj.et Ro .x.q̄ ꝑ
dicatio euangelij chr̄i dupliciter intelligi
tur. Vno mō q̄ntū ad diuulgationē nois
chr̄i.et ſic ſm Chryſ.etiam tpe apl'oꝛum
completa eſt.ꝛ pꝰ eiꝰ cōpletōnē deſtru-
cta ē hierl'em. Alio mō q̄ntū ad plenū ef-
fectū ꝛ eccl'ie fundatōēꝫ. Et ſic ſm Aug.
vbi.ſ.nō ē cōpleta.ſꝫ cū fuerit completa.
veniet mundi deſolatio (domino coopan
te)ſicut pꝛincipalis motoꝛ inſtrumentis
cooperat̄ (et ſermonem) euangelicū (confir
mante)ꝑ miracula:cum ad hoc ratio nō
ſufficiat (ſequentibꝰ ſignis) de quibꝰ dictū
eſt in hoc euangelio.

Dn̄ica poſt aſcenſionem.

Textꝰ euangel'. Joā.capi.xv.

C Um venerit paracle-
tus quem ego mittam
vobis a patre ſpiritus
veritatꝫ qui a patre ꝓ
cedit:ille teſtimoniuꝫ ꝑhibebit
de me. Et vos teſtimoniuꝫ ꝑhi-
bebitis:quia ab initio mecū eſtꝫ
Hec locutus ſū vobis vt nō ſcā-
dalizemini. Abſq̄ꝫ ſynagogꝫ fa-
cient vos. Sed venit hoꝛa vt o-
mnis qui interficit vos:arbitre
tur obſequiū ſe pꝛeſtare deo. Et
hec facient vobis:quia nō noue
runt patrē neq̄ꝫ me. Sed hec lo
cutus ſum vobis: vt cum vene-
rit hoꝛa: eoꝛum reminiſcamini
quia ego dixi vobis.

C Um venerit pa-
racletus ꝛc̄.) Joan.xv. In
ꝑſenti euangelio chr̄s intē
dit diſcipulos triſtes d̄ ſuo
diſceſſu aduerſus futuras tribulatōes a-
nimare. Et i eo tāgūt̄ tria pūcta. Pꝛio ei
ꝓnūciat eis ꝛ ꝓmittit affuturū cōſolatoꝛē.
Secūdo etiā affuturas eſſe tribulatōes.
Tertio reddit tribulationū cauſam.
Quātū ad ꝑmū sciēdū ē q̄ chr̄us ante
apl'is dixerat iudeos inexcuſabiles eſſe:
eo q̄ ipſe ꝑſonalit̄ venerat:ꝛ erat eis locu
tus et oꝑa inſolita fecerat:ꝛ tn̄ nō erant
cōuerſi. Chryſ. Poſſent aūt diſcipuli di-
cere. Si ſ̄ba a te audierūt q̄ nullꝰ dixit.ſi
oꝑa viderūt q̄ nullꝰ aliꝰ fecit:ꝛ tn̄ nō ꝓfu
erunt ſꝫ oderūt:ꝛ pr̄em tuū ꝛ te cum eo:
cuiꝰ gr̄a nos mittis.q̄liter digni fide eri-

mus: Ne igitꝰ hoc cogitantes turbẽtur:
ꝯſolationem eis inducit. Hec ille. Dic ğ.
(Cũ venerit paracletus).i. ꝯſolator. Eſt ei
amor dei ꝛ ad hoiem venit ꝑ grãz ꝛ dei
amorẽ: ideo facit deſpicere terrena ꝛ a/
mare celeſtia. et cõſequenter nõ ſentitur
tribulatio ꝓ terrenis: ſed gaudiũ de cele/
ſtibus. vñ ſeqꝰ magna ꝯſolatio (quẽ ego
mittã vobis a prẽ.) Ad intellectũ autez
iſtoꝝ ſciendũ eſt ex doctrina ſcti Tho.j.
ꝑ.q.xliij. ꝙ diuinis ꝑſonis ꝯuenit miſſio: qꝛ
de rõe miſſiõis nõ ſunt niſi duo. ſ. habi/
tudo ad mittentẽ q̃ in diuinis eſt ꝑ origi
nem. ꝛ habitudo ad terminũ miſſionis: i
q̃ oꝑtet miſſũ eẽ nouiꝰ vł nouo modo. Ali
que aũt diuine ꝑſone: vt filius et ſpũſſan/
ctus ſunt ab alio: et nouiter poſſunt eẽ in
creatura ꝑ nouum effectũ: ideo mitti pñt
Nõ aũt pater qꝛ non eſt ab alio. dat tñ ſe
pater creature: non ẜm ꝙ dare importat
autoritatẽ dantis ſuꝑ datũ: ſed ẜm ꝙ im
portat liberã cõicationẽ ad fruẽdũ Utrũ/
ꝗ aũt tã miſſio ꝗ̃ datio eſt ꝑ grãz ğtum
facientẽ. qꝛ nullꝰ alꝰ effectus põt horuz
eſſe ratio, Sicut aũt filꝰ viſibiliter i car/
ne miſſus eſt: ita ꝯuenit ei inuiſibiliꝰ mit/
ti: qꝛ ꝯuenit ei eſſe ab alio ꝛ nouo mõ eẽ
in creatura ꝑ grãm. Per grãz eñi tota tri
nitas inhabitat nos. Et iſta miſſio filij at
tendiꝰ ẜm dona que ad intellectũ ꝑtinent
que filio attribuuntꝰ ẜm ꝓpriã rõem. pu/
ta ſapientie aut ſcie lʒ attribuantꝰ ſpũiſan
cto inq̃ʒtum ſunt dona. quia ipſe eſt ꝓmũ
donũ. Nõ tñ ꝑ oia talia mittiꝰ filꝰ: ſʒ ſo/
lum ꝑ illa que ita ꝑficiunt intellectum vt
homo ꝓrumpat in amorẽ. qꝛ filꝰ eſt ver/
bũ ſpirans amorẽ, Ideo nunq̃ʒ eſt miſſio
filij ſine miſſione ſpũſſancti: et ecõuerſo.
Et nota ꝙ miſſio filij et ſpũſſcti quo ad
grãm gratũ facientẽ non diſtinguũtꝰ ſed
q̃ʒtũ ad origines et q̃ʒtum ad effectus ğ/
tie. Lʒ aũt ſolũ duo mittantꝰ: tamẽ oẽs
mittunt. Uñ pater mittit filiũ q̃ ad duo
q̃ ſunt de ratõe miſſionis: et ſimiliꝰ filius
ꝛ pater ſpm̃ſanctũ. Sʒ ſpũſſctũs mittit fi
liuz ꝛ filꝰ ſeipm: et ſpũſſctũs ſeipm ſoluz
quo ad ſecundũ tm̃. i. effectum gratie nõ
quo ad originẽ. Ideo dꝛ ſpũſſctũs venire
ꝛ tamẽ dicit filꝰ eum ſe miſſurũ. Hec oia
habentꝰ a ſctõ Tho. vbi ſ. ꝛ.j. di.xv.ꝛ.xvj

(ſpiritũ ꝟitatis).i. ſpm̃ filij qui eſt ꝟitas.
Uel ſpm̃ docentẽ omnem ꝟitatẽ (q̃ a pa/
tre ꝓcedit) Ex hoc aũt ꝙ h̄ diciꝰ ſpirituz
ſanctũ ꝓcedere a patre ꝛ nõ a filio: argu/
unt greci ꝙ a filio non ꝓcedat. Sʒ hoc eſt
ꝯdemnatũ ꝑ eccliam. vt patʒ ex ſymbolo:
i quo dr̃. Qui ex patre filioq̃ʒ ꝓcedit. Ex
huiꝰ rõ eſt: qꝛ ſpũſſanctus realiꝰ diſtin/
guiꝰ a filio ẜm fidem catholicã: et non ꝑ
materiã. ergo ꝑ formã oppoſitam forme
Forme eñi non oppoſite vt albũ ꝛ dulce:
non diſtinguũt ſuppoſita Non aũt poteſt
ibi eſſe oppoſitio niſi relatiua: neq̃ʒ realis
relatio niſi originis: q̃ vnus eſt ab alio.
Per hoc ergo diſtiguũtꝰ: qꝛ vnꝰ eoꝝ ẽ ab
alio. Cõtra iſtoſ etiã grecos ſũt eoꝝ docto
res: vt Athana. i ſymbolo. ꝛ Didimꝰ in
li. de ſpũſctõ: et Chryſ. Si aũt rõ greco/
rũ valeret: eodẽ mõ ſequiꝰ ꝙ pater ñ mit
tat ſpm̃ſanctũ. quia hic dicit filꝰ: quem
ego mittã. et non dicit: quem ego ꝛ pater
mittemꝰ (ille teſtimoniũ ꝑhibebit de me)
Et hoc dupliciter. Uno modo docendo
vos: et dando loquendi fiduciã et effica/
ciam. Alio modo inſpirãdo ꝛ emolliendo
audientiũ corda. (Et vos teſtimoniũ ꝑ/
hibebitis) tanq̃ʒ eius inſtrumenta (qꝛ ab
initio) ex quo cepi predicare et docere (me/
cum eſtis) ꝛ ꝯſeq̃nter eſtis idonei teſtes:
qꝛ de viſu teſtimoniũ poteritis reddere

Eſt aũt in hac parte morale documen/
tũ ꝙ q̃ vult viuere ꝯſolatus h̄ et in futu/
ro: q̃rat in ſe ſpm̃ſanctũ poſſidere. Unde
ait Didimus. Spm̃ſanctũ veniẽtẽ do/
minus ꝯſolatorẽ dicit: ab oꝑatõe ei nomẽ
imponẽs: qꝛ nõ ſolũ quos ſe dignos re/
perit ab omni turbatõe reddit alienos: ve
rum incredibile quoddã gaudiũ eis tri/
buit. Sempiterna q̃ppe leticia in eoruz
corde ꝟſaꝰ q̃ꝝ ſpũs habitator ẽ. Hec ille.

Quantũ ad ſcõm tangit chr̃s affutu/
ras diſcipulis iniquoꝝ ꝑſecutiones cũ dr
(Hec locutus ſum vobis) de odio mei:
quod eſt exemplũ. et de aduentu ſpũſſcti:
quod eſt firmamentũ anteq̃ʒ eueniãt vo/
bis ꝑſecutiones (vt) ꝯfortati ꝑ expectatio
nẽ ſpũſſancti (nõ ſcandalizemini).i. ñ rua
tis negando me: vel ꝑdendo fidem meã.
Scãdalon eñi grece: latine dꝛ ipactio vł
ruina. Unde ſcandalum eſt et ipſe caſus

et res ad quā q̄s impingēs cadit. Sꝫ cō
tra. ſi chr̄s iſta dicebat vt nō ſcādalizaren
tur. et tñ oēs fuerūt illa nocte ſcādalizati:
videt̄ q̄ chr̄i volūtas ipleta nō fuerit. Ad
hoc dico q̄ nō magis hoc incōuenit q̄ꝫ q̄
iudei nō fuerint chr̄o p̄dicante ꝯuerſi: ad
quos ꝯuertēdos p̄dicabat. Jſta eñ chr̄i
volūtas nō erat bñplaciti ſꝫ ſigni: q̄ ñ ſe
implet̄. De hoc vide ſctm̄ Tho. j. di. xlvij
ꝛ. j. q. xix. et iij. ꝯ. ca. xcj. (Abſq̄ꝫ ſynagog̃
facient vos). i. excōicabunt extra ſynago-
gas ſm̄ Chryſ. Sed qđ malū erat ap̄lis
excōicari a iudeis: Ad hoc dicit Aug. q̄
in hoc ip̄o ſignificat̄ quoddam triſte apo
ſtolis. ſ. q̄ iudei nō ſuſciperēt chr̄m aut fi
dē chr̄i. q̄uis etiam dici poſſit q̄ ḡue erat
ap̄lis de ſynagoga expelli q̄ñ adhuc non
erant eccl̄ie. Et ſupple nō ſolū vos excō
municabunt (ſed venit hora). i. in p̄rimo
eſt (vt oīs q̄ interficit vos arbitret̄ obſeq
um). i. rē ḡtā (ſe p̄ſtare). i. exhibere (deo.)
Ex q̄ patet q̄ de iudeis loq̄t̄: vt dr̄ Aug.
q2 nō dicit diis: ſꝫ deo. Sꝫ ꝯtra: q2 iudeo
rū p̄ncipes ex inuidia et nō ex ig̃ratia tra
diderūt dñm: quē nouerāt eſſe heredē dei
ꝛ chr̄m eius: vt ex dictis patet. Nō ḡ cre-
debāt ſe bñ facere: ap̄los ei⁹ inſequendo.
Ad hoc pōt dupl'r dici. Uno mō q̄ ap̄li
habebant fere totū iudaicū populuꝫ ſibi
inimicū ꝛ mortalē hoſtem. Et popl'ares
q̄dē ex ignorātia inſeq̄bant̄ ap̄los: creden
tes q̄ omnes q̄ ad chr̄m ꝯuerterent̄ relin
q̄rent deū iſrael. pauciſſimi aūt iſtā ꝑſecu
tionē ſciebant eſſe iniuſtā. Unde ꝛ paul⁹
doct⁹ in lege ignorant̄ ſeuiebat in chriſti
anos: vt ip̄e de ſe teſtat̄. j. Timo. j. Eſt ḡ
modus loq̄ndi vt dicat̄ omnes: cū pauci
deſint. ſicut ꝛ principes dicebāt q̄ totus
mund⁹ poſt illū abijt. Jo. xij. et ap̄ls ad
Phil. ij. Omnes inq̄t q̄ ſua ſūt q̄runt; non
q̄ Jeſu chr̄i. Alio mō vt dicat̄ dñs loqui
non de principibus mandātib⁹ ap̄los fla
gellari vel occidi: ſꝫ de miniſtris h̄ exeq̄n
tibus. Et redit in idem.

Eſt aūt in hac p̄te morale documētuꝫ.
q̄ p̄lati facientes ſn̄ias excōicatiōis iniu-
ſtas ex furore. q2 odio mouent̄: vl' ex cau-
ſa: ſunt iudeis ſiles: qui ex odio excōica
bant credentes in chriſtum.

Quantū ad tertium aſſignat̄: cauſa tri
bulationū futurarū apoſtolis. ꝛ i hoc ip̄o
habēt aliq̄lē conſolatōnis cauſam. Dicit̄
ḡ (Et hec facient vobis: q2 nō nouerīt pa-
trē neq̄ꝫ me) Chryſ. Quaſi dicat. Suffi
cit vobis in conſolatōem p̄pter me et pa-
trē hec pati. Hec ille. Sed quō dr̄ q̄ nō
nouerunt p̄rēm: cū not⁹ eſſet in iudea d̄s
Ad hoc dico q̄ nouerāt illū in generali i-
ꝯ̄trum de⁹ erat: ſed nō inq̄ꝫtum erat pa-
ter habens filiū naturalē qui eis p̄dicabat
Si eñ cognouiſſent nunq̄ꝫ dñm glīe cru
cifixiſſent. j. Cor. ij. (Sed hec locut⁹ ſum
vobis: vt cum venerit hora: eor̄ remini-
ſcamini q2 ego dixi vobis) ꝛ ꝯſequent̄ in
ea fide ꝑſiſtatis.

Eſt autē in hac p̄te morale documētū
vt q̄ p̄pter deum patit̄ aut fatigat̄: ſi vult
conſolari cogitet illū p̄ quo patit̄. vñ Gre.
ait in. ij. moral. Cum in hac vita ea q̄ no
lumus patimur: neceſſe eſt vt ad euꝫ qui
iniuſtū velle nō p̄t: ſtudia nr̄e volūtatis
inclinem⁹. Magna q̄ppe eſt ꝯſolatio in
eo qđ diſplicet: q̄ illo ordinante erga nos
agit̄ cui nō niſi iuſtū placet. Hec ille

In vigilia Pentecoſtes. Text. euang. Jo. capi. xiiij.

ſI diligitis me manda-
ta mea ſuate. Et ego ro-
gabo patrem et aliū pa-
racletuꝫ dabit vobis: vt maneat
vobiſcum in eternuꝫ: ſpiritum
veritatis queꝫ mundus nō po-
teſt accipere: quia non videt eū:
nec ſcit eum. Vos aūt cognoſce
tis eum: q2 apud vos manebit:
ꝛ in vobis erit. Non relinquam
vos orphanos: veniam ad vos.
Adhuc modicum ꝛ mundus iā
me non videt. Vos autem vide
bitis me: quia ego viuo ꝛ vos vi
uetis. Jn illo die vos cognoſce-
tis quia ego in patre meo ꝛ vos
in me: et ego in vobis. Qui ha-
bet mandata mea et ſeruat ea il
le eſt qui diligit me. Qui auteꝫ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN